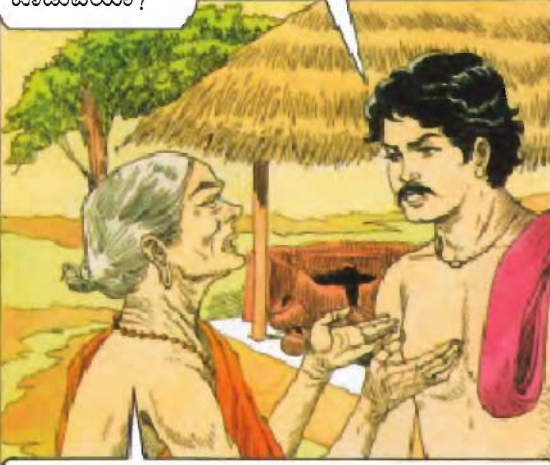

15 ಜನರು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡತೊಡಗಿದರು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ವಂದಿ. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸಲು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಸ್ವಯಂ ಶಿವನೇ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅಜ್ಜಿ! ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ನಾನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸುವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನನಗೆ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಡುವೆಯಾ?

ಮಗು! ನಿನಗೆ ಅನಂತ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಡಿದು ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸು.

16 ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಅಜ್ಜಿಯ ಸಹಾಯಕ ಮಾತ್ರ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಇತರರ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಎಲ್ಲೆ! ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರುವ ನೀನು ಯಾರು?

17 ರಾಜನು ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆಯೂ ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಸ್ವತಃ ರಾಜನೂ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳಿದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುವದಪುರಂನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಓ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತನೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು. ನಾನು ನನ್ನದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಆ ಭಗವಂತನದೆಂದು ನನಗಿಗ ಅರಿವಾಗಿದೆ.

ನೀನು ಕುದುರೆಯ ಖರೀದಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಶಿವನ ಸೇವೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತ. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಗವಾನ್ ಶಿವನೇ ಕುದುರೆಯ ಸವಾರನಾಗಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯದೇ ಹೋದೆ. ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.

18

ಭಗವಾನ್ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಮಾರ್ಣಿಕವಾಚಕರ್ ರಾಜನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾದರು. ಅವರು ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಚಿದಂಬರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾದರು. ಮಾರ್ಣಿಕವಾಚಕರ್ 'ತಿರುವಾಚಕಮ್' ಎನ್ನುವ ತಮಿಳು ಸ್ತುತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವರ ರಚನೆಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅವು ಭಕ್ತರಸದಿಂದ ತುಂಬಿತುಳುಕಾಡುತ್ತಿವೆ.

